

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. április 9.

Bálintbokor, Mandabokor

Igehirdetés címe: „megbocsátás, elengedés”

„²¹Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: Uram, hányszor kell megbocsátanom az ellenem vétkező testvéremnek? Még hétszer is? ²²Jézus így válaszolt: Mondom neked, nemhogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is. ²³Ezért hasonló a mennyek országa ahhoz a királyhoz, aki el akarta számoltatni a szolgáit. ²⁴Amikor hozzákezdett, egy olyan embert vittek elé, aki tízezer talentummal volt adósa. ²⁵Mivel nem volt miből fizetnie, megparancsolta az úr, hogy adják el őt és feleségét, gyermekeit és mindenét, amije van, és úgy fizesse meg. ²⁶A szolga ekkor leborult előtte, és így esedezett: Légy türellemmel irántam, és mindent megfizetek neked. ²⁷Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát. ²⁸Amikor azonban kiment az a szolga, találkozott egyik szolgatársával, aki száz dénárral tartozott neki. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta neki: Fizesd meg, amivel tartozol!²⁹Szolgatársa ekkor leborult előtte, és így kérlelte: Légy türellemmel irántam, és megadom majd neked. ³⁰De az nem engedett, hanem elmenve börtönbe záratta őt, amíg meg nem fizeti a tartozását. ³¹Amikor szolgatársai látták ezt, nagyon felháborodtak. Elmentek, és jelentették uruknak mindazt, ami történt. ³²Akkor magához hívatta őt ura, és így szólt hozzá: Gonosz szolga, elengedtem minden tartozásodat, mivel könyörögtél nekem. ³³Nem kellett volna neked is megkönyörülnöd szolgatársadon, amint én is megkönyörültem rajtad? ³⁴És ura haragjában átadta őt, hogy kínozzák, amíg meg nem fizeti neki az egész tartozását. ³⁵Így tesz majd az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátotok, mindenki az ő testvérének.” Mt 18,21-35

Szeretett Gyülekezet!

Mai istentiszteletünk témája az elengedés, megbocsátás. Ez egy nagyon komoly dolog, amiről ma hallhatunk, mert családok ezreit, tízezreit teszi tönkre, emberi kapcsolatokat emészt fel, házastársak, férj és feleség, szülő és gyermeke, főnök és beosztott közé ékelődhet be a meg nem bocsátás. Abban pedig sajnos az embernek van bőven tapasztalata. Hány-szor mondogatják egymásnak: „*megbocsátok, de felejték!*”. S aztán ezt a tüskét hordják életük végéig, s meg tud keményedni az a szív a másikkal szemben. Hány alkalommal van abban a megbántott emberi szívben, hogy „*kérjen ő tőlem bocsánatot, ő bántott meg*”, s aztán egymásra várnak, telik az idő és évek múltával elhidegülnek egymástól. Hány házasságban ez tapasztalható?! Csak gyúlik a megbocsátani való, mint a szennyes ruha a szennyesruha-tartóban, vagy szőnyeg alá söprik, nyelik egymás megbocsátanivalóját, rendezetlenül marad minden, önkéntelenül is táplálják a haragot egymás iránt, s nézzé-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tek meg, mi lesz belőle, vagy mi lesz belőlük!? A meg nem bocsátás rettenetes állapotokat tud előidézni. Persze, jó lenne megelőzni a megbocsátást úgy, hogy ne legyen miért bocsánatot kérni, ne adjak rá okot, de természetesen ez elkerülhetetlen az emberi életben. Hiszen nem akarunk bántóan viselkedni, mégis bántóan viselkedünk, de ha már elkövettük, akkor legyen ott a felismerés bennem, legyek érzékeny a másik iránt. Sokszor csak magam iránt vagyok érzékeny, s úgy fel tudok venni dolgokat, lehet, hogy a másik nem is úgy értette, de én hozzá gondolok még valamit, elkezd járni az agyam rajta, továbbgondolom, azt is hozzá gondolom, amit a másik nem is mondott, s máris milyen mély fájdalom és feszültség alakul ki, aztán várnak egymásra, hogy a másik kérjen bocsánatot. Pedig, ha egymásra várnak, akkor abból sosem lesz bocsánatkérés és megbocsátás! Ha mindig a másikra várunk, s mi nem merjük elszánni magunkat, mi nem merjük meglépni azt az első lépést, akkor az sosem fogja munkálni a békességet. És mennyi ilyen békétlenség van a családokban?! Testvérek nem beszélnek

egymással, a szülő a gyermekével, vagy a gyermek a szüleivel, a férj a feleséggel. Múltkor olyan szomorúan hallottam, hogy a férj a feleséggel egy háztartásban él, de külön szobában élnek, nem beszélnek egymással, hanem egymás mellett élik az életüket. Más-más programjuk van, nem igazodnak egymáshoz, csak a szükséges dolgokat beszélnek meg és elhidegülten töltik a mindennapjaikat abban a házban. Gondoljatok bele, milyen hidegek ott a falak, milyen fagyos ott a levegő, s ezt az idézi elő, hogy képtelenek egymással megbeszélni dolgokat, képtelenek bocsánatot kérni, képtelenek megbocsátani és képtelenek elengedni minden fájdalmat. Ha mindenki ragaszkodik a maga igazához, ott nem változás! És ez jellemző családjainkra, erre a generációra! Emberileg nézve a megbocsátás ott kezdődik, hogy feladom magamat. Na, ennek pont az ellenkezőjéért küzd a világ. Fel ne add magad, ne engedjél a magadéból egy jottányit sem, foggal-körömmel ragaszkodj a véleményedhez, az álláspontodhoz, a magadéhoz, minden áron és nem ezért hordoz annyi bánatot ez a világ, vagy a családok, házasságok,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

mert senki sem tud engedni? Az a rengeteg „*de nem, de igen, de nem, de igen...*” hová fog vezetni. S talán a mi életünket is ezek az igenek és nemek színesítik! S azt vesszük észre, hogy hidegháborús, vagy állóháborús állapotok uralkodnak a hazaságunkban, a családukbán. S mindezt az idézi elő, hogy nem vagyunk elég figyelmesek egymáshoz, továbbgondolunk dolgokat, dolgok mögé gondolunk olyanokat, amire talán nem is gondolt a másik, érzékenyebben vagyunk, s a harag, haragtarás, sértettség, keserűség ott emészt belülről. És tudjátok, az a nagy baj, hogy sokan úgy tesznek, mintha nem lenne baj. Vagy ténylegesen nem is érzékelik, mégpedig a maguk által okozott bajokat nem érzékelik, mert „bűnvakok”, nincs látásuk arra, hogy mivel ártottak, vagy úgy gondolják, kényelmesebb, ha nem beszélnek róla. Aztán megmerevednek a frontok, és észre sem veszik, hogy frontok keletkeztek ott, ahol békességnek és szeretetnek kellene uralkodni. Sok példát tudnék nektek említeni, de talán nem is kell bemutatni, mert sokan belülről is ismerhetitek ezt az állapotot. Talán éppen otthon is ez a hideg-

háborús légkör van, vagy kezd kibontakozóban lenni, s a csíráját már el is ültettétek, s jártok öntözgetni a bánat, a meg nem bocsátás könnyeivel. De nézzük meg, ebben a helyzetben mit mond a Szentírás!? Először is hadd mondjam el nektek, hogy nekem olyan hálás a szívem azért, hogy a Biblia egy olyan irat, az életre nézve egy olyan használati útmutató, gyakorlati kézikönyv, amely az emberi élet minden területére ad választ és útmutatást. Nézzétek meg, járjatok utána! Kezdjétek el olvasni a Szentírást, s rádöbbenetek arra, hogy mennyire gyakorlatias, mennyi igazságot fogalmaz meg a hétköznapi emberrel kapcsolatban. Mennyi mindent feltár az emberrel kapcsolatban és olyan alapvető igazságokat mond ki, amellyel leleplezi a szív szándékait és az ember gondolatait. Éppen ezért, nézzük meg, mit mond a Biblia a megbocsátással, az elengedéssel kapcsolatban!? Ha ilyen dolgokat tapasztalunk az életünkben, amiket az előbb említettem, akkor mi a Szentírás tanácsa? Mit tanácsol a Szentírás ilyen esetben? A Szentírásból felolvasott példánk arra tanít, hogy tanuljuk meg elengedni az adósságokat.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Nem kell mindent feljegyezni. (Az igehirdetés után fogunk énekelni egy szép éneket, amely arról szól, ha valamit ellenünk vétettek, akkor azt a homokba kell írni, s engedjük, hogy azt elfújja a szél, ne a szívbe írjuk, ne jegyezzük meg!) Nem kell minden tartozást, ellenünk vétett dolgot számon tartani. Van egy ilyen lehetőség is, hogy elengedjük az „adósságot”. Vagyis meg kell tanulnia kinek-kinek a saját hibáit és bűneit néven nevezni. Ne a másikéval kezd, hanem a magadéval! Ezt a legnehezebb, mert a másiktól annyi rosszat fel tudunk sorolni, de olyan nehezen vesszük észre a sajátjainkat. Nem védőbeszédet kell tartani, és nem egymást vádolni. Nem mesélni, hogy mi miatt jutott ő oda, hanem feltárni és leleplezni. Fel kell tárni, felszínre kell hozni, fel kell ismerni és be kell ismerni. Higgyétek el, a gyógyulás útja, amikor ezeket felismerem a magam életében. Sajnos erre magunktól nem vagyunk képesek! Képtelenek vagyunk teljes szívünkből megbocsátani, elengedni, mert egy adott pillanatban mindig készek vagyunk előhozakodni és a másik fejébe vágni. Emlékszem egy csa-

lára, ahol az asszony megcsalta a férjét, nagy mélységeket éltek át, a szakadék szélére került a házasságuk, már majdnem úgy volt, hogy elválnak, aztán megbeszéltek a dolgokat, s úgy tűnt, minden rendben van, s a férfi kész volt megbocsátani. Eltelt néhány év, s a férfi élete került mélységbe, hatalmas adósságot halmozott fel, aztán szerencsejátékozni kezdett, uzsorások kezében kötött ki és egy újabb válság alakult ki a házasságukban. Olyan régi sérelmeket vágta egymás fejébe, olyan szörnyű volt látni és hallani, amivel egymást vádolták és régi sérelmeket, amiket egyszer már megbeszéltek és „elvileg” megbocsátottak egymásnak került újra terítékre. Mert az ember ilyen! Itt már nem csupán a szakadék szélére kerültek, hanem a házasságuk bele is zuhant, hatalmas lelki károkat okozva egymásnak és a gyermekeknek. Mi mindent vágta egymás fejébe, olyan múltbeli dolgok jutottak eszükbe, amire az ember már nem is gondolt volna. De akkor minden előjött. Miért, mert nem tudtak igazán megbocsátani egymásnak és nem tudták elengedni minden tartozásukat. Képtelenek vagyunk teljes

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szívünkől megbocsátani, elengedni a másíknak. Még ha szeretjük is a másíkat, magunkat mindig jobban fogjuk szeretni és mindig elfogultabbak leszünk magunkhoz. Bibliai példázatunk arról szól – ez a bibliai útmutatás, ez a gyakorlati kézikönyv – hogyan lehet elengedni, megbocsátani a másíknak. Jézus ebben a példázatban rendkívíli módon kielezi ezt a kérdést, amikor azt mondja, hogy ennek a királynak ez az adósa tízezer talentummal volt adós. Ez leírhatatlanul nagy összeg. Heródes király évi jövedelme kilencszáz talentum volt. Tehát egy király tizenegy évi jövedelmét jelöli itt meg. Egy jó rabszolga ára azt mondják, 0,1 talentum volt. Tehát a tízezer talentumért száz-ezer rabszolgát lehet vásárolni. Jézus szándékosan mond ilyen nagy összeget. Százezer rabszolga ára az akkori ember számára teljesen elképzelhetetlen, felfoghatatlan és megfoghatatlan volt. Ezzel a hatalmas számmal érzékelteti Jézus, hogy felfoghatatlan az az összeg, amivel tartozik ez a szolga a királynak.

És kiderül, mikor a királyi palotába behívítja a király, hogy nem tud fizetni ez a szolga. Két lehetőséget kínál a szolgának: eladják az egész családot rabszolgának, meg minden ingó és ingatlan vagyonát is. Egy töredékét ennek a nagy összegnek abból lehet törleszteni. Erre leborul előtte, és kegyelemért könyörög. És most jön a második lehetőség: Ő kegyelmet ad, elenged minden tartozást! Jézus ezzel a példázattal azt akarja kifejezni: látjátok, ilyen az Isten. Aki kegyelmet kér, annak kegyelmet ad. És itt van ez a csodálatos súlyú mondat: „**27Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát**”, minden tartozását elengedte. Minden feltétel nélkül. A szolga halasztást kért („**Légy türelemmel irántam, és mindent megfizetek neked**”), a király haladéktalanul elengedett mindent! A példázat azt fejezi ki, felfoghatatlan és elképzelhetetlen, amivel mi tartozunk Istennek. Nem tudom, ha számba vennénk, hogy mi mindennel tartozunk Istennek, akkor eljutnánk-e oda, hogy felismerjük, az is ilyen tízezer talentum körüli, azaz felfoghatatlan és törleszthetetlen összeg.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Mindannyian tartozunk Istennek, hiszen minden bűnünkkel Isten ellen vétünk. Ha csak arra gondolok, hány alkalommal lopjuk meg, ha nem adjuk meg Neki mindazt, ami Őt illeti: a hódolatot, az imádatot, a dicsőséget. Ha csak arra gondolok, hogy ott vannak a kérései, a parancsolatai! Ma vasárnap van és hányan nem szentelik meg a vasárnapot, vagy hányszor nem jöttünk gyülekezetbe Igét hallgatni? Hány vasárnapot loptunk el Istentől, töltöttük és töltjük egészen mással, mint amire azt adta, mint ahogyan Ő az igéjében rendelkezett. Tartozunk neki a teljes jövedelmünkkel. Még a tizedet is kevesen adják meg, pedig tőle van mindenünk! Tartozunk neki önmagunkkal, hiszen Jézus Krisztus megvásárolt/kiváltott bennünket, ahogy az Ige mondja: **„nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életektekből, ¹⁹hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.”** I Pt 1,18-19. Minden adósságomat elengedi a Bárány vére, Jézus Krisztus vére által! S akkor folytatódik a példázat, s ez lesz igazán megdöbbentő: az

elengedett adóssággal, örömmel elmegy, és szembe találkozik egy szolgatársával, aki száz dénárral tartozik neki, és elkezdí fojtogatni. Hát mit csinál ez az ember? Hát nem meg kellene rázni örömeiben szolgatársát és elmondani azt az örömhírt, hogy a király elengedte az elengedhetetlent? Hogy már nem nyomja a vállát ez a felfoghatatlan adósság, ez a teher? Nem. Ő el kezdi fojtogatni, hogy add meg, amivel tartozol? A tízezer talentumnak a száz dénár egy milliomod része – gondoljatok bele! Körülbelül ilyenek az arányok. Amivel én Istennek tartoztam és elengedte, és amivel nekem a házastársam, a szomszédom, a főnököm, a beosztottam, az ellenségem tartozik, mert azt mondta, azt csinálta, mert elvette, mert ő miatta – és lehetne folytatni a sort! Ez az egy milliomod része legfeljebb annak, amit nekem Isten elengedett. Ez az ember fel sem fogta, hogy a király milyen adósságot engedett el? Itt ülünk és fel sem fogjuk, hogy Istennek mibe került, hogy nekünk elengedje azt a tartozást és akkor itt kicsinyeskedünk és fojtogatjuk a másikat, zsaroljuk, terrorizáljuk, mennyi mindent egymás fejé-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

hez vágunk, felhánytorgatunk, mennyi bánatot okozunk a másoknak, mennyi könny pereg arcokon, miközben Isten mindent elengedett nekünk és fel sem fogjuk, hogy ez neki mibe került? Hogy Jézus Krisztusnak ezért meg kellett halnia? Hogy Jézus sebei által lehet nekünk gyógyulásunk, hogy a tartozás elengedése mibe került Istennek? És fojtogatjuk a másikat olyan bűnökért, amiket egyszerűen el kellene engedni, meg lehetne bocsátani! És tudjátok, azt mondja a Biblia, csak az tud igazán megbocsátani a másoknak és elengedni minden tartozást, aki maga is átélte, hogy neki mi bocsáttatott meg és mi minden lett elengedve neki. Aki abból él naponta, hogy Isten elé járulva néven nevezi a bűneit és újra és újra hálát ad, hogy erre is bocsánatot kaptam Jézus érdeméért, annak sokkal könnyebb lesz megbocsátani. Az már nem fogja többé mondani, hogy „*megbocsátok, de felejték!*”, mert tudja, hogy az ő bűneit is Isten megbocsátja, elfelejti. Olyan szépe az a kép, a mit Isten használ a Mikeás próféta könyvében: „**Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának**

büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad.¹⁹Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, minden vétküncet a tenger mélyére dobja!” Mik 7,18; „**hátad mögé vetted minden bűneimet!**” Ézs 38,17. Látjátok, ilyen az, mikor valaki elenged minden tartozást! És ezt lehet gyakorolni a mindennapokban. És ne mesélj és na magyarázz, hanem tedd és cselekedj, mert neki is a Király kész minden tartozást elengedni, kész mindent megbocsátani Jézus Krisztusért. Ez fog majd téged is arra indítani, hogy hasonlóképpen cselekedj, ha kell hetvenszer hétszer, mert egyedül ez munkálja a békességet!

Ámen!